

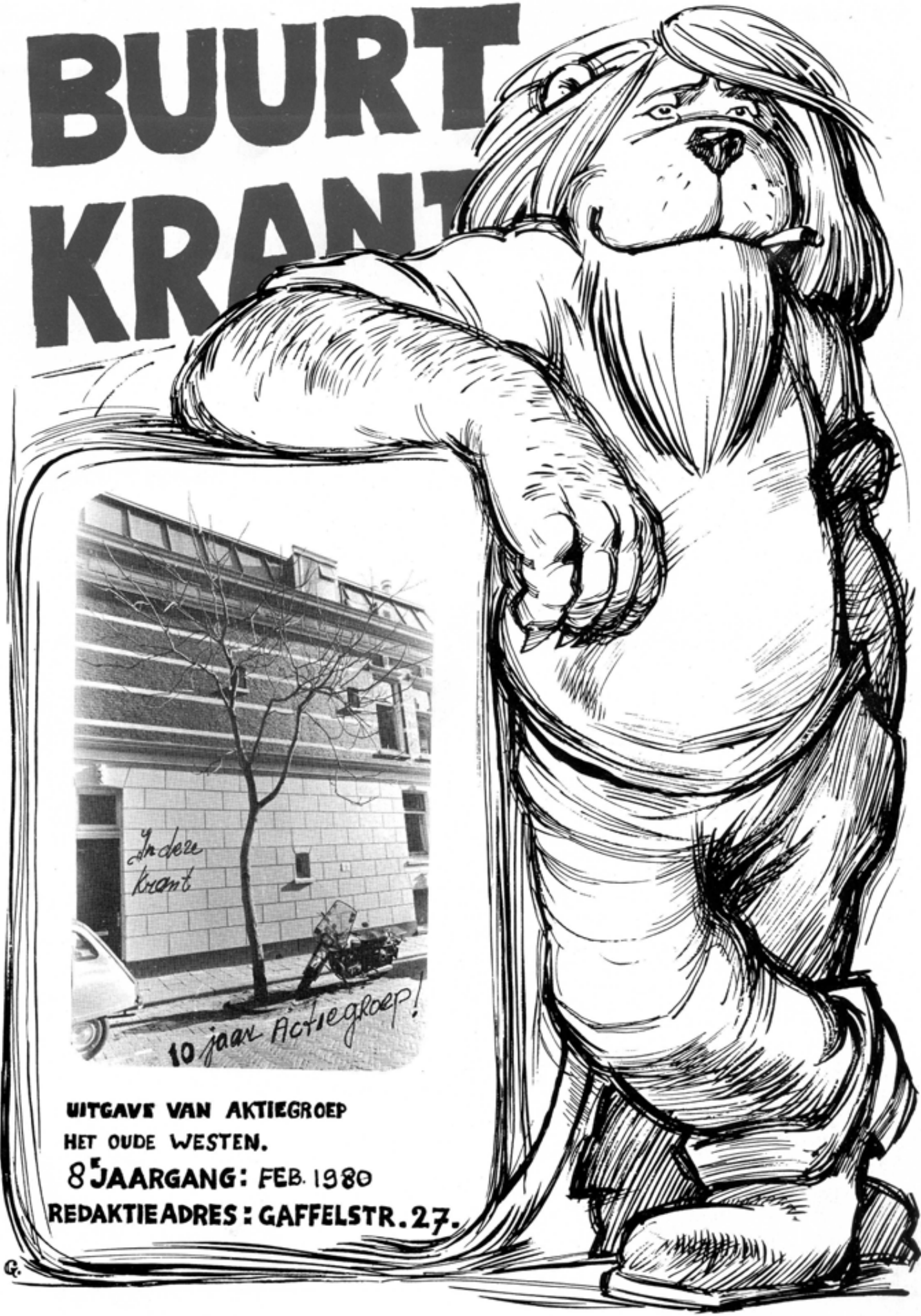
BUURT KRANT

UITGAVE VAN AKTIEGROEP
HET OUDE WESTEN.

8^e JAARGANG: FEB. 1980

REDAKTIEADRES: GAFFELSTR. 27.

WAT

gebeurt er?

in het Oude Westen?!

Nieuwbouw en woningverbetering. Als je de laatste maanden door het Oude Westen loopt, dan zie je op nog al wat plaatsen sloop- en bouwactiviteiten. Daarnaast worden op verschillende plaatsen in de wijk leegstaande woningen met groene luiken dichtgetimmerd.

Omdat niet voor iedereen duidelijk is wat er op al die plaatsen gebeurt of gaat gebeuren, geven we hieronder een overzicht van de verschillende activiteiten en enkele plannen

Nieuwbouw

1. Nieuwe Binnenweg.

125 woningen, met aan de Binnenweg winkels. In november zijn de laatste woningen betrokken.

2. Gouvernestraat/Diergaardesingel.

Op 5 plaatsen nieuwbouw van woningen, 150 in totaal plus een parkeergarage op de plaats van de stereo-fabriek. In november zijn de eerste 20 woningen door de bewoners betrokken. Het hele project is in Mei 1980 klaar, als het weer meezit.

3. Gaffelstraat/Bloemkwekerstraat.

Eerste fase Gaffelblok, nieuwbouw van 105 woningen, plus een winkel op de hoek Gaffelstraat/Gaffelplein. Begin 1981 klaar (dat is de verwachting als alles goed gaat)

4. a. Adrianadwarsstraat/Adrianastraat/Bajonetstraat.

Wordt nu gesloopt. Hier komen nieuwe woningen, een parkeergarage en een plein.

b. GOUVERNESTRAAT 140 t/m 154 + HOFJE.

wordt nu gesloopt. Hier komen nieuwe woningen.

c. ANNA PAULOWNASTRAAT 3 t/m 41 (oneven), 2 t/m 22 (even) DIERGAARDESINGEL, 50, 51, 52, 53.

wordt in januari/februari 1980 gesloopt.

Hier komen nieuwe woningen.

d. BLOEMSTRAAT 54 t/m 78. (even).

wordt in januari/februari 1980 gesloopt.

Hier komen nieuwe woningen.

In totaal worden op deze 4 plaatsen 120 nieuwe woningen gebouwd. Eerste paal voor deze woningen: april 1980. (Dit is echter nog niet zeker.)

5. Medisch Centrum + woningen.

Gaffelstraat 4 t/m 30.

Gaffeldwarsstraat 15.

St. Mariastraat 1 t/m 31.

Deze woningen worden over een jaar gesloopt, als alle huidige bewoners verhuisd zijn naar een andere woning. Na de sloop wordt hier op de begane grond een Medisch Centrum gebouwd. Daarboven komen ongeveer 30 woningen. In het Medisch Centrum komen: huisartsen, tandartsen, fysiotherapeuten, wijkverpleging.

6. GAFFELBLOK 2e fase.

Ongeveer 65 woningen en een parkeergarage.

St. Mariastraat 33, 45 t/m 91.

St. Mariastraat 60 t/m 120.

Bloemkwekerstraat 39 t/m 61.

Gaffeldwarsstraat 16, 18 en 20.

Als de nieuwe woningen in de Gaffelstraat en de Bloemkwekerstraat klaar zijn, worden de woningen aan de St. Mariastraat en de Bloemkwekerstraat gesloopt. Alle huidige bewoners moeten dan wel verhuisd zijn naar een andere woning.

Op dit moment is wel het pand St. Mariastraat 51 gesloopt, daar staat nu een bouwkeet. Ook het pand van Bakker Hooghuis (St. Mariastraat 33) wordt eerder gesloopt, zodra de bewoners een andere woning hebben. Na de sloop wordt het Gaffelplein afgebouwd en worden er aan de Bloemkwekerstraat nieuwe woningen gebouwd. Op het binnenterrein tussen de Bloemkwekerstraat en de Gaffelstraat komt een parkeergarage en daarboven een openbaar gebied met bomen, struiken en gras. De St. Mariastraat tussen Gaffeldwarsstraat en Nieuwe Binnenweg verdwijnt dus.

Op de andere bouwplannen voor de scholen, klub- en buurthuizen, voor nieuwe woningen tussen Adrianastraat en Van Speykstraat, aan de Schietbaanstraat en in de Josephlaan komen we in de volgende Buurkrant terug.

De grote woningverbetering

1. BLOEMKWEKERSTRAAT/hoek GAFFELDWARSTRAAT.

In november zijn de laatste van de 16 ingrijpend verbeterde woningen betrokken. De aannemer is bezig met het opknappen van de Onderwijswinkel.

2. FASE III BAJONETSTRAAT.

Op 1 november is de aannemer begonnen met de verbetering van de woningen Bajonetstraat 49 t/m 77 en Adrianadwarsstraat 10. De planning is dat deze woningen in juli 1980 klaar zullen zijn.

In totaal 37 verbeterde woningen.

3. WISSELWONINGEN achter "Old Dutch"

Hier staan 23 wooncontainers voor bewoners van renovatiewoningen en bewoners van te slopen woningen, in afwachting van nieuwbouw-woningen.

DE AFGANG van het CONTAINERDORP!!

de lotgevallen van de fam. Moreno.

De familie Moreno is een Spaans gezin; een van de 6 gezinnen die de twijfelachtige eer hebben in het wisseldorp aan de Jongkindstraat te wonen.

Mevrouw Moreno is net terug van haar werk en doet het woord:

Dit huis is veel te klein en met de kinderen is het niks gedaan hier. Ze willen buiten spelen, maar dat kan hier niet, allemaal regenplassen, 't is niks!

De plaats waar de wooncontainers neergezet zijn is niet bestraat, de bewoners moeten zigzaggend de plassen vermijdend hun huis bereiken.

Het gezin bestaat uit twee kinderen, een jongen en een meisje. Het huisje is zo klein dat je er net kunt eten en slapen, ruimte voor de kinderen is er niet. De 3 slaapkamertjes zijn net groot genoeg voor één bed, dan is het vol.

Mevr. Moreno vertelt:

Ik woon nu 11 jaar in de Bajonetstraat. Dat huis hebben we gekregen toen we trouwden. In het begin waren wij er best tevreden mee, maar toen de kinderen begonnen te komen werd het wel wat klein. De laatste jaren is de straat erg achteruit gegaan, veel leegstand en verkrotting, het was geen mooie straat meer om in te wonen. Toch heb ik er altijd prettig gewoond, en ik wil er graag naar terug.

Ik ben indertijd naar de Volkshuisvesting gegaan voor een groter huis. Ik werk en woon graag dicht bij mijn werk. Dus ik wilde graag in deze buurt blijven wonen.

We hadden echter niet veel keus. De nieuwbouw is te duur voor ons en als je weer een oud huis akseptteert dan zit je met dezelfde ellende.

Slapeloze nachten.

Drie jaar geleden hoorden we voor het eerst dat ze de Bajonetstraat gingen opknappen. Toen ze inderdaad begonnen vooraan in de straat, begon ik er pas écht in te geloven. We hebben toen nog 2 jaar moeten wachten, maar dat had ik er voor over want ik wist dat ik een goed huis zou krijgen.

Toen op een keer onze afvoer kapot was, belde ik de gemeente en de meneer die de afvoer kwam repareren heeft toen uitgelegd dat de huizen opgeknapt zouden worden. Nu wonen we tijdelijk in dit wisseldorp. Het is niet gemakkelijk met de kinderen, je kunt nu met de winter, de hele dag blijven schoonmaken. Maar ik heb tenslotte erin toe-

gestemd hier te gaan wonen, al hoop ik dat het niet te lang meer duurt. Hoe eerder we hier weg zijn hoe liever, maar ik geloof niet dat het voor de zomer klaar is.

Er wordt niets gedaan om het containerdorp te verbeteren. Ja, we hebben hekken eromheen gekregen, maar geen bestrating, geen telefoon, geen tweede net televisie.

De afspraak was oorspronkelijk dat wij hier na de zomervakantie in zouden trekken; er was ons beloofd dat het dorp dan "in orde" zou zijn. We hadden al f1.000,- gehad, verhuiskosten, en onze meubels overgebracht. Maar toen we terugkwamen van vakantie was er nog niets gebeurd.

Het was hier een rotzooitje. Toen hebben wij gezegd: wij gaan er niet in voordat het klaar is. Die meneer beloofde prompt: over twee weken is het klaar.

Wij woonden toen nog in de Bajonetstraat. Op een kwade morgen keken wij uit het raam en daar stond een hele stellage voor de deur!

We konden de deur niet meer uit! Ik werd er heel zenuwachtig van, 2 nachten kon ik niet slapen. De aannemer is gewoon begonnen met slopen terwijl er nog mensen in de huizen woonden, omdat er aan het wisseldorp nog niets gedaan was. Ik wilde niet naar die griebus verhuizen.

Wij trokken aan het kortste eind.

Wij hebben onze eisen aan de gemeente gesteld: "Wij gaan daar niet wonen voordat het opgeknapt is". Maar zij hebben hun eisen veel harder aan ons gesteld: zij hebben gewoon stellages voor de deur gezet en ze hebben ons gedwongen te verhuizen.

Het aktiekomitee heeft toen geholpen om ervoor te zorgen dat de stellages weggehaald werden, zodat we konden verhuizen.

de Aktiegroep.

Kontakten met de Aktiegroep. Mijn man is vaak op de bewonersvergaderingen geweest van de Bajonetstraat op woensdagavond, samen met de buurman. Het probleem was, dat hij het vaak niet goed begreep. Andere bewoners konden wel verhuizen naar het eerste of tweede blok in de Bajonetstraat, maar wij niet.

Als mijn man maar beter had kunnen praten en onderhandelen, dan hadden wij nu misschien al in een nieuw huis gezeten. Buitenlanders zijn vaak het laatste weg uit een sloopstuk, volgens mij ligt dat aan de taal, wij kunnen ons nu eenmaal moeilijker verstaanbaar maken.

BAJONET- STRAAT 3de FASE

De plannen voor de vernieuwing van de woningen in de Bajonetstraat zijn al 4 jaar oud.

Al in 1975 werd er d.m.v. een bouwtechnisch onderzoek aangetoond dat de woningen in de Bajonetstraat nog te goed waren om te worden afgebroken.

Dus in de Bajonetstraat
Geen Nieuwbouw maar
**VERNIEUW-
BOUW.**

In maart 1976 komen de bewoners van het eerste blok bijeen, om samen met mensen van de Aktiegroep de plannen voor de verbouwing te bespreken.

De architect heeft dan al 3 voorstellen klaar en na 2 vergaderingen wordt er gekozen voor het meest ingrijpende verbouwingsplan.

In het kort komt dat plan hierop neer:

- van 2 oude huizen wordt 1 nieuwe woning gemaakt, daardoor worden de kamers groter en lichter.
- iedere woning krijgt een normale nattercel met een douche, aansluiting voor de wasmachine, wasbak, enz.
- iedere woning krijgt centrale verwarming.

-per 3 panden komt er één trap-
penhuis.
-Iedere woning krijgt een berging.
-het oude, verrotte dak gaat eraf
om plaats te maken voor nieuw
plat dak, waardoor er ruimte
komt voor slaapkamers op de
zolderverdieping.

Het aantrekkelijke van deze wonin-
gen is dat de kwaliteit bijna even
goed is als die van nieuwbouw-
woningen, en... dat de huur be-
taalbaar is.

Na veel vergaderen en acties
heeft de bewonersgroep van het
eerste blok het voor elkaar gekre-
gen dat de huur gemiddeld f183, -
per maand is.

Dit kon omdat de kosten van het
achterstallig onderhoud niet in de
nieuwe huur werden doorberekend.
Dat zit als volgt in elkaar:

Iedere woning in het Oude Westen
heeft een grote post achterstallig
onderhoud.

Dat bedrag is nogal opgelopen,
want de huisbazen hebben jaren-
lang niets aan het onderhoud ge-
daan. De bewoners van het eerste
blok vonden het onrechtvaardig
dat zij de kosten van het achter-
stallig onderhoud opnieuw in de
huur zouden moeten betalen.

Zij hebben vroeger altijd trouw de
huur betaald maar de huisbazen
deden nagenoeg niets aan het on-
derhoud.

De bewoners hebben geëist dat de
gemeente deze kosten voor haar
rekening zou nemen. Na verschil-
lende acties en gesprekken met de
gemeenteraadscommissie is dit de
bewonersvergadering ook gelukt.
De huur van de renovatie werd la-
ger vastgesteld dan volgens de
rijksregeling zou hebben gemoeten.
Dat wil zeggen: f183, - per maand
gemiddeld voor een 4-kamerwo-
ning in de Bajonetstraat, dit zou
anders f260, - per maand geweest
zijn.

Derde fase 1½ jaar vertraagd!

De bewonersgroep van het eerste
blok heeft dus de hete kastanjes
uit het vuur gehaald voor de rest
van de straat en voor andere pro-
jekten in de buurt.

Maar... de overwinning van een
betaalbare huur was slechts één-
malig. Voor ieder nieuw blokje dat
gerenoveerd wordt moet de huur
opnieuw bevochten worden.

Dit maakt het noodzakelijk, dat er
per projekt (blok) geknakt moet
worden voor bijzondere regelingen
of extra potjes geld, pas dan kan
de huur betaalbaar worden.

Daarbij komt, dat het steeds moei-
lijker wordt om een aannemer te
vinden die binnen de vastgestelde
prijs wil bouwen. De meeste aan-
nemers zien niets in de vernieuw-
bouw, al die oude huizen verbouw-
en dat is veel te lastig en te inge-
wikkeld, ze zetten liever een nieuw-
bouwblok neer. Hierdoor komt het,
dat de prijzen die de aannemers
voor de renovatie vragen onnodig
hoog opgeschroefd worden.

Voor de derde fase in de Bajonet-
straat hebben de onderhandel-
ingen over de prijs met de aanne-
mer, het indienen van de plannen
in Den Haag, en de goedkeuring
ongeveer anderhalf jaar geduurd.
Dit betekende dus anderhalf jaar
vertraging voor dit renovatieblok.
Een ander probleem dat de bouw
in de Bajonetstraat in de weg ge-
zetten heeft is de herhuisvesting
van de bewoners.

De slechte organisatie van de her-
huisvesting door de Maatschappij
v. Volkswoningen veroorzaakte bij
de bewoners grote onvrede en het
gevoel belazerd te worden.

-Voor de mensen die mee wilden
doen met het projekt waren de
wisselwoningen niet op tijd ge-
schikt voor bewoning. (zie het
gesprek met de fam. Moreno el-
ders in dit blad)

-Voor de mensen die niet mee
wilderen was er niet tijdig een
ander geschikt huis.

-En over krakers die er toen nog
woonden had men nog helemaal
nooit nagedacht.

Door deze onzorgvuldige manier
van werken van de Maatschappij
v. Volkswoningen konden er op het
laatst toestanden ontstaan dat de
mensen nog in hun oude huis woon-
den en dat de stellingen al ge-
plaatst werden en er gesloopt werd.

De 6 gezinnen die nu in het wis-
seldorp aan de Jongkindstraat
wonen hebben een ellendige tijd
achter de rug. Eerst een tijd lang
in een afgetakelde Bajonetstraat
wonen, dan een gedwongen verhui-
zing en tenslotte terecht komen
in een puinhoperig wisseldorp.
Maar doordat deze mensen zo-
lang stand hebben gehouden in de
rotzooi en niet wegverhuisd zijn
zoals de anderen hebben zij nu
toch het vooruitzicht op een goe-
de betaalbare woning waar ze over
niet al te lange tijd naar terug
kunnen verhuizen.

BESTE MENSEN.

Heeft U ook zo'n slechte televisie-
ontvangst??

En staat U ook geregistreerd bij
de P.P.T.-afdeling luister- en
kijkelden??

En bent U dus ook jaarlijks een
aanzienlijke verplichte bijdrage
kwijt aan luister- en kijkgeld??

WAARVOOR EIGENLIJK???

U weet waarschijnlijk ook wel,
dat de Rotterdamse wijken buiten
het centrum gelegen al geruime
tijd zijn aangesloten op kabeltele-
visie, en wij, in het Oude Westen,
dit genot nog wel enkele jaren zul-
len moeten ontberen.

TOCH ZIJN WIJ MOOI VERPLICHT
OM DIT ZEER SLECHTE KWALI-
TEITSARTIKEL VOOR DE VOLLE
100% TE BETALEN!

DIT IS TEN ONRECHTE!

Voelt U er ook voor om gezamen-
lijk actie te voeren om ontheffing
van luister- en kijkgeld te krijgen,
totdat ook wij in het genot van ka-
beltelevisie zijn?

Beste mensen, doe mee en houdt
voor slechte kwaliteit Uw geld in
Uw portemonnee!!!!

Meld U hiervoor aan in de buurt-
winkel, want ontheffing zullen wij,
zoals gewoonlijk, wel kunnen ver-
geten, als wij daar zelf niets aan
doen!!!!

DOE HET NU!

Groetend, J. M. Schipper.

HET OUDE WESTEN

Wijkkrant van de actiegroep „Het Oude Westen” — Coolsestraat 94, telefoon 12 20 35; Gouvernestraat 133, telefoon 23 16 27 of 23 76 50

Alleen actie levert

Tien jaar is een lange tijd. Voor het Oude Westen het verschil tussen saneringswijk en stadsvernieuwing, tussen onmenselijke verwoestingen van huizen en bewoners en een zelfbewuste leefbare wijk, waarin plaats is voor pleinen en plantsoenen, waar kinderen buiten kunnen spelen, waar ruimte is om te kunnen leven. Dat is niet vanzelf gegaan. Er zijn ontelbare acties gevoerd, harde acties vaak. Tien jaar geleden kwamen de wijkbewoners massaal naar de eerste buurtvergadering in Odeon. De strijd tegen de saneringsplannen van het stadsbestuur en voor stadsvernieuwing en een leefbare wijk was begonnen. Die strijd, waarin het Oude Westen inmiddels veel rondes heeft gewonnen, is nog altijd niet ten einde. Veel is al bereikt, maar nog steeds zijn van dag tot dag talrijke wijkbewoners in de weer de verworven rechten te handhaven en te realiseren. Een klein aantal hoogtepunten uit de eerste tien jaar van het bestaan van de actiegroep het Oude Westen vindt U in deze en volgende buurtkranten.

Elk succes op

andacht
voor brandveilighe.

onbetaalbare
woningen

RECONSTRUCTIE
PLAN
OULDE
WESTEN

DE RODE
GERANIUM
IS HET PLAN
VAN
BEVOL.

Jeugd
vraagt
ruimte

De jeugd van onze buurt vraagt om speelruimte: veldjes om te kunnen voetballen, zwembaden. Het wordt hoog tijd dat zij de ruimte krijgen om zich te kunnen uitleven. Nu nog moeten zij op straat spelen. Voetballen en zo. En dan gebeurt het wel eens dat er een ruit sneuvelt. Daarom hebben ze speelruimte nodig. Hard nodig.

Maar ook van... heeft de actie rest geleverd. Enkele... zijn na een simpele... de juridische afdeling...

De eisen zijn:

- 1: Realisatie van het re-constructieplan Oude Westen.
- 2: Verbetering van straten.
- 3: Invoering van een verkeersplan, vóór de aanvang van C70.
- 4: Verbeteren brandbeveiliging.

● Het Oude Westen, de Gouvernestraat. Nauw, slecht wegdek, auto's op beide trottoirs. Is er nog iemand, die niet begrijpt waarom er „Kunnen wij hier leven” op muren gekalkt?

... is een eis: want kind... hebben geen ruimte om... te bewegen en bejaard... de trottoirs te lopen. Het... snel mogelijk iets aan deze... toestand veranderen!

● Smalle straten en aan weerszijden auto's op het trottoir geparkeerd. Een onhoudbare situatie!

... n aangeven ook reflecte... es op de muur ge...

... nitec...
Oude Westen kán
ijne wijk blijven

HET OUDE WESTEN

met de moedergroep is het begonnen

Tien jaar Aktiegroep? Zo'n zestien moeders in de wijk glimlachen en schudden het hoofd. "Reken er maar rustig twee, drie en misschien nog wel een jaartje bij". De aktiegroep mag dan zijn ontstaan uit de eerste grote buurtbijeenkomst op 11 maart 1970, de moedergroep uit het oude "Ons Huis" in de Gouvernestraat bestond al heel wat langer, en het is deze moedergroep die de strijd voor de leefbaarheid van de wijk in de laatste jaren van '60 in gang zette.

Al in begin '60, herinneren zich enkele moeders, kwamen ze eens in de week bij elkaar. Voor de gezelligheid. Moeders uit de wijk, maar ook moeders van buiten de wijk. En al breiend kwamen uiteraard de kinderen ter sprake, het afschuwelijke ruimteprobleem zowel binnen-als buitenshuis. Moeders die de wanhoop nabij waren met hun tien kinderen op een twee-kamerwoning. Hun angst om hun kroost buiten te laten spelen omdat de nauwe straten met al het verkeer dat zich daar van twee kanten doorheen perste levensgevaarlijk waren, het absolute gebrek aan speelplaatsen, hun angst ook voor rampzalige branden, omdat de op de stoepen geparkeerde auto's de brandputten onbereikbaar maakten.

Veel moeders gingen, om hun kinderen in de grote vakanties van de straat te houden, al jaren met hun gezinnen twee weken lang naar Oostvoorne of het Brabantse Putte, waar Ons Huis gezinskampen organiseerde voor de bewoners van het Oude Westen. De rest van het jaar zaten ze thuis, met hun kinderen in hun veel te kleine woningen in een wijk die bewust door de overheid werd verwaarloosd en waarin langzamerhand nauwelijks meer viel te leven.

De mannen, die overdag naar hun werk waren, hadden daar niet zo'n erg in, 's avonds als ze moe thuis kwamen. Maar zij zaten er de hele dag met hun neus bovenop, die moeders, en tenslotte besloten ze om in te grijpen. Terwille van hun kinderen. Samen met de mensen van het clubhuis vroegen ze de gemeente om speelruimte en er kwam een speelplaats, achter Ons Huis en later in de Gouvernedwarsstraat.

Op hun verzoek werden hekken geplaatst voor de uitgangen van de scholen, zodat de kinderen niet meer rechtstreeks de straat op konden hollen. De Bibberpoort werd opgeknapt.

In het begin van 1970 werden hun akties na de eerste buurtvergadering massaal door de wijkbewoners overgenomen. Het markeren van de brandputten met rood-witte paaltjes, het openstellen van de

Met de moedergroep is het begonnen.

schoolpleinen, de verkeersveiligheid, de aanleg van telefooncellen hoorden bij de eisen die de Aktiegroep de gemeente voorlegde. En de moedergroep ging door: ze zetten de Van Speykstraat af, omdat er veel te hard werd gereden,

ze hielpen mee autowrakken uit de wijk naar de Kruiskade te duwen. De moedergroep van toen bestaat niet meer. Sommigen zijn inmiddels oma. De meesten wonen nog steeds in het Oude Westen, hun wijk.

●●● TIEN JAAR BUURTKRANT ●●●

Het tienjarig "jubileum" van de aktiegroep het Oude Westen wordt gedeeld door de buurtkrant. Ook die bestaat al tien jaar.

Al op de eerste grote buurtbijeenkomst bleek de behoefte aan een wijkkrant, waarin het verzet van de jonge aktiegroep tegen de verpauperingspolitiek van de gemeente en de strijd voor het behoud van de wijk huis aan huis onder de bewoners van het Oude Westen zou worden uitgedragen. Aan het einde van de tweede buurtvergadering, op 25 maart '70, kwam het aanbod

uit een onverwachte hoek: het Rotterdams Nieuwsblad stelde papier en technische hulp beschikbaar aan een redactie die vanuit de wijk gevormd zou worden.

Op 24 april verscheen het eerste nummer. Alleen aktie levert succes op! was de grote openingsskop. Daarnaast de oproep voor de derde grote buurtvergadering op 28 april in de Lantaren, waarop ook Thomassen aanwezig zou zijn. Twee jaar lang verscheen de "wijkkrant Het Oude Westen", gemiddeld eens in de zes weken, op deze basis. Het RN nam alle kosten voor

douches in plaats van smoesjes

geen poten in een teiltje meer

maar netjes douchen als meneer..

In bad bij Thomassen.

De foto die zelfs de internationale pers haalde en tot ver buiten Rotterdam de aandacht vestigde op de pasbegonnen strijd van de Oude westenaren voor het behoud én leefbaarheid van hun wijk.

Terwijl in heel Nederland een douche tot de standaarduitrusting van elke normale woning behoorde maakte het Oude Westen door deze bad-aktie duidelijk onder welke omstandigheden zij in hun door gemeente en huisbazen verwaarloosde wijk moesten wonen.

De sanitaire voorzieningen dateren uit het begin van de eeuw. Een w.c. per twee gezinnen, men moet zich wassen aan de gootsteen in keukens die vaak niet groter zijn dan een kast. Alleen wie zelf geld én moeite heeft geïnvesteerd heeft een douche. Wie dat niet heeft, baddert in een teel of improviseert wat. Hoe, wordt op die eerste buurtvergaderingen vaak onder veel gelach uit de doeken gedaan. Maar iedereen weet: eigenlijk is het om te huilen.

Op de derde grote buurtvergadering in de Lantaren geeft burgemeester Thomassen met z'n opmerking over de Zweedse keuken een voorzet die gretig wordt ingeschoten: Thomassen kan de volgende avond een aantal badgasten verwachten.

Hijzelf is die avond voor Koningsdag '70 niet thuis, maar zijn zoon wijst de weg naar de badkamer. De verleiding van het ligbad is groot, ook voor de fotograaf. Vandaar die foto. Het was trouwens de enige fotograaf die erbij was, geen enkele andere krant geloofde dat die bad-aktie écht zou doorgaan...

De eis was douches, een badhuis én een zwembad. Verrijdbare douchecabines moesten de eerste noot lenigen. Ze zijn er nooit gekomen.

Acht douches in het nieuwe "Ons Huis" moesten het badhuis vervangen.

't Gaffeltje had inmiddels, na de brand van '70, twee douches laten aanleggen waar men voor een kwartje per keer onder kon.

Het zwembad hield lange tijd de gemoederen bezig. Het zou een instructiebad moeten worden. De

enige geschikte plek in de wijk zou de plaats zijn waar de Jeugdhaven Van Speykstraat stond. Tenslotte koos men voor de andere mogelijkheid: de Oostervantstraat.

Dat terrein ligt nog braak.....

De zwembadacties zal menigeneen zich nog heugen: het ligbad dat per bakfiets werd aangevoerd, maar door boze politie-agenten meteen weer werd weggedragen.

zijn rekening, actiegroepleden verspreidden de 6000 krantjes huis aan huis. Uit erkentelijkheid jegens het Rotterdams Nieuwsblad werd het (inmiddels verdwenen) speelpleintje naast het oude Ons Huis in de Gouvernestraat "Roniplein" genoemd. Toen de gemeente met subsidie

over de brug kwam, nam de Actiegroep de vervaardiging van de buurtkrant helemaal in eigen beheer over, en ontstond de buurtkrant (mét de leeuw) in de vorm, zoals hij nog verschijnt. Nog steeds staat het woord "aktie" in de koppen: de buurtkrant heeft na al die jaren nog steeds bestaansrecht.

GEDICHT

10 jaar zijn nu gepasseerd,
daar hebben wij heel wat geleerd,
dat je K.V.V. niet kan vertrouwen,
en B&W moet je bepaald ook niet houden!

HINKO MAYERHOLD

juridische werkgroep:

Ontelbare brieven moet ze geschreven hebben, Cor Barendrecht, vanaf het eerste moment de spil van de juridische werkgroep. Half april '70, nauwelijks een maand na de eerste grote buurtvergadering, waren er al 150 brieven met klachten van evenzovele huurders verzonden naar de diverse huisbazen. Het wekelijks spreekuur van de werkgroep, dat donderdagsavonds om half 8 in "Ons Huis" begon, liep maar al te vaak tot ver in de avond uit. De werkgroepleden hadden de handen vol om alle binnengebrachte woonellende op papier te krijgen. Lekke daken, kapotte gootstenen, stinkende riolen, verrotte ramen, tochtende deuren - het zijn maar een paar van de onvoorstelbare wantoestanden waarmee zoveel huisbazen hun huurders in het Oude Westen vaak al jaren hadden laten zitten, hoe vaak de bewoner zelf ook had gevraagd om de boel te laten repareren.

De brieven die de juridische werkgroep aan de huisbazen zond, begonnen dan ook niet met "Zeer geachte Heer, wij verzoeken U beleefd.....". Voor het eerst werden al die huisbazen in groten getale namens hun huurders zonder omwegen op hun verplichtingen gewezen. Verplichtingen, die ze rechtens moesten nakomen op grond van artikel 18 van de huurwet. Voor het eerst werden de huisbazen massaal geconfronteerd met het recht van de huurder. Natuurlijk wisten ook de huurders in het Oude Westen dat die huurwet bestond, op papier. De praktijk was immers anders. De huisbaas was en bleef de baas en zelfs de bouwpolitie bleek zelden bereid daarin verandering te brengen. Twee kwartjes vroeg de werkgroep voor het aanhangig maken van een huurdersklacht. Het bedrag diende ter vergoeding van postzegel en papier. Eventuele proceskosten, rechtskundige bijstand en bescherming bij dreigementen van huisuitzettingen nam de werkgroep voor haar rekening. Toch investeerden die eerste bewoners die hun huisbaas aanklaagden vooral ook een behoorlijke portie moed. Had diezelfde huisbaas al niet eerder gezegd: Als het je niet bevalt, ga je maar ergens anders wonen? Stel je voor dat hij je de huur zou opzeggen uit kwaadheid, dan kwam je toch

DE STRIJD VOOR HET RECHT VAN DE HUURDER

mooi op straat te staan, mét al je rechten als huurder..... Maar zover kwam het nergens. Er werd wel gedreigd, maar de politiehulp, die de werkgroep al bij voorbaat had beloofd te zullen inroepen ter bescherming van de huurder bij eventuele huisuitzetting, bleek niet nodig. De toon, die de werkgroep in haar brieven namens de huurders tegen de huisbazen aansloeg, bleek wel degelijk terecht. Sommige huisbazen zagen dat al na één aanschrijving in, anderen capituleerden pas als de klacht bij de kantonrechter werd ingediend. Slechts een gering aantal huisbazen had er een veroordeling van de rechtbank voor over.

Vanmorgen werd er ineens gebeld. Ik doe open. Hij zegt: de timmerman. Ik zeg: wat zegt U nou? Hij zegt: de timmerman. Ik zeg: wilt U dat nog heel even herhalen? Ja, zegt-ie, de timmerman. Ik zeg: zo, zo, heeft de huisbaas een kleine vergissing gemaakt? Hij zegt: Ja, er was iets in de berekening. Ik zeg: daar zitten we al sinds verleden jaar juli op te wachten. Vier maal is de bouwpolitie al geweest. Nu heeft Mevrouw Barendrecht een brief geschreven aan die man, en vanmorgen stonden ze ineens bij ons.

Een wijkbewoonster op de buurtvergadering 25-3-'70.

Mede dankzij het werk van de juridische werkgroep is er langzamerhand een duidelijke verandering gekomen. De bewoners zijn zelfbewuster geworden. Het recht van de huurder is een gewoon woord geworden, net als de term "achterstallig onderhoud". Zelfs Fennis heeft op de lange duur het hoofd moeten buigen. Nog lang is de woonsituatie in de wijk niet ideaal. Acties om de huurverhoging te weigeren zijn in een wijk als de onze nog steeds niet overbodig, al gaat het inmiddels niet meer tegen de verpaupering alleen. De noodzaak van stadsvernieuwing en nieuwbouw voor betaalbare huren is nog steeds de inzet van alle wijkbewoners waard.

Na vijf dagen sloopactie:

HET OUDE WESTEN HEEFT GEWONNEN!

Grimmig en onverzettelijk toonde de Aktiegroep zich bij de sloopactie in de Gaffelstraat. Vijf avonden lang stonden drommen buurtbewoners toe te kijken hoe een groep aktievoerders de sloop van de drie op instorten staande panden ter hand nam, om een eind te maken aan de levensgevaarlijke situatie die de al te lang uitgestelde sloop opleverde.

Vijf dagen lang kwamen de Rotterdamse kranten met grote koppen uit en groeide de spanning tot zo'n hoogte dat op de Binnenweg een legertje bereden politie gereed stond om de akties de kop in te drukken.

Precies een week nadat de aktiegroep besloten had de sloop van de panden dan maar in eigen hand te nemen, zwichtte de gemeente en gaf officieel opdracht de panden neer te halen. Dinsdag 3 april '73 stuurde de Aktiegroep een telegram aan wethouder Jettinghof, die tot dan toe ondersteund door de Dienst Stadsontwikkeling en Bouwen Woningtoezicht had volgehouden dat de sloop "niet nodig en onver-

standig was"; "Met vreugde hebben wij kennis genomen van uw uiteindelijk zeer wijze besluit....." In dezelfde week kondigde wethouder Van der Pols aan dat de renovatie in versneld tempo aangepakt zou worden. "Het Oude Westen heeft gewonnen", schreven de kranten.

HERBESTRATING, VERKEERSPLAN, BOMEN, PLEINTJES, ETC

Zo zie ik de straatveger hier in de Gouvernestraat. Wat zal die man blij zijn als-t-ie 's avonds thuis komt zetten en zegt: ik heb die Gouvernestraat toch zo mooi schoon-gekreken. Je valt je wel te barsten over de hobbels, maar schoon is-tiel buurtvergadering 25-3-'70

Straatverbetering stond hoog op de lijst met eisen waarmee de Aktiegroep Het Oude Westen tien jaar geleden de strijd om de leefbaarheid van de wijk opende. Geen wonder: was het veertig jaar of nog langer geleden dat stratenmakers in de wijk aan het werk waren geweest? De restanten van hun werk waren hier en daar nog zichtbaar, tussen de kuilen en verzakkingen, de weinige droge plekken na een fikse regenbui.

Met een kindwagen redde je het niet over de stoep, je moest de middenstraat op, laverend tussen de kuilen en het verkeer, dat van twee kanten tegelijk door de straat wilde, op een manier waarop de Olympische skiërs de reuzeslalom doen. Kort voor de eerste buurtvergadering had het geijzeld: de grootste klus was om niet in twee kuilen tegelijk uit te glijden. Met zulke straten was er bovendien geen schoonhouden aan. Het was overduidelijk: herbestrating was een brandende noodzaak.

Het werd het eerste grote succes van de Aktiegroep. Op 7 april '70, nog geen maand na de eerste buurtvergadering, een paar dagen nadat Dr. Lamberts de eisen van het Oude Westen in de gemeenteraad had voorgelezen, stelde wethouder Polak zeven miljoen ter beschikking voor de herbestrating van de hele wijk. Riolerings en alle leidingen zouden tegelijkertijd worden vernieuwd. Een klus die ruim twee en een half jaar zou duren. De wijk werd op verschillende punten tegelijk aangepakt. Op de dag na Pinksteren, dinsdag 19 mei ging op de hoek van de Korte Bajonetstraat en de Middellandstraat de eerste spade de grond in. Op andere plekken werden de ergste gaten alvast door een andere ploeg "gladgestraat". Het werd twee zomers lang zand

happen, en het smaakte niet altijd als een koekje van eigen deeg. Maar het resultaat was inderdaad een straatverbetering. Auto's konden nu in de parkeerplaatsen en hoefden niet meer op het trottoir, dat nu echt voor voetgangers begaanbaar was. In samenwerking met de ROTEB werden regelmatig intensieve schoonmaakbeurten georganiseerd. In het begin lukte het de straten autovrij te krijgen voor de veegwagens: Het Oude Westen kon er soms smetteloos nieuw uitzien. De herbestrating was een begin in de strijd voor leefbaarheid van de wijk. Inmiddels is ook de weg gebaad voor de stadsvernieuwing. Vrachtauto's vol puin en bouwverkeer hebben hier en daar opnieuw forse kuilen in het wegdek gereden. Opnieuw ligt de Gouvernestraat open, de Bloemkwekersstraat en de Diergaardesingel. Zover is het nu: nieuwe straten voor nieuwe huizen.

GOUVERNESTR. 1980

Eén telefoontje naar de PTT vorige maand was genoeg om de brievenbus op de Kruiskade vóór Simeon en Anna te verplaatsen naar de Leeuwenhoek. Tien jaar geleden was er heel wat meer moeite nodig om behalve die ene brievenbus er nog drie bij te krijgen. Ze staan er nog: in de Gaffeldwarsstraat, de Bloemstraat, en de Korte Bajonetstraat. De drie extra telefooncellen staan er na tien jaar ook nog steeds: in de St. Mariastraat, op het Tiendplein en in de Adrianastraat.

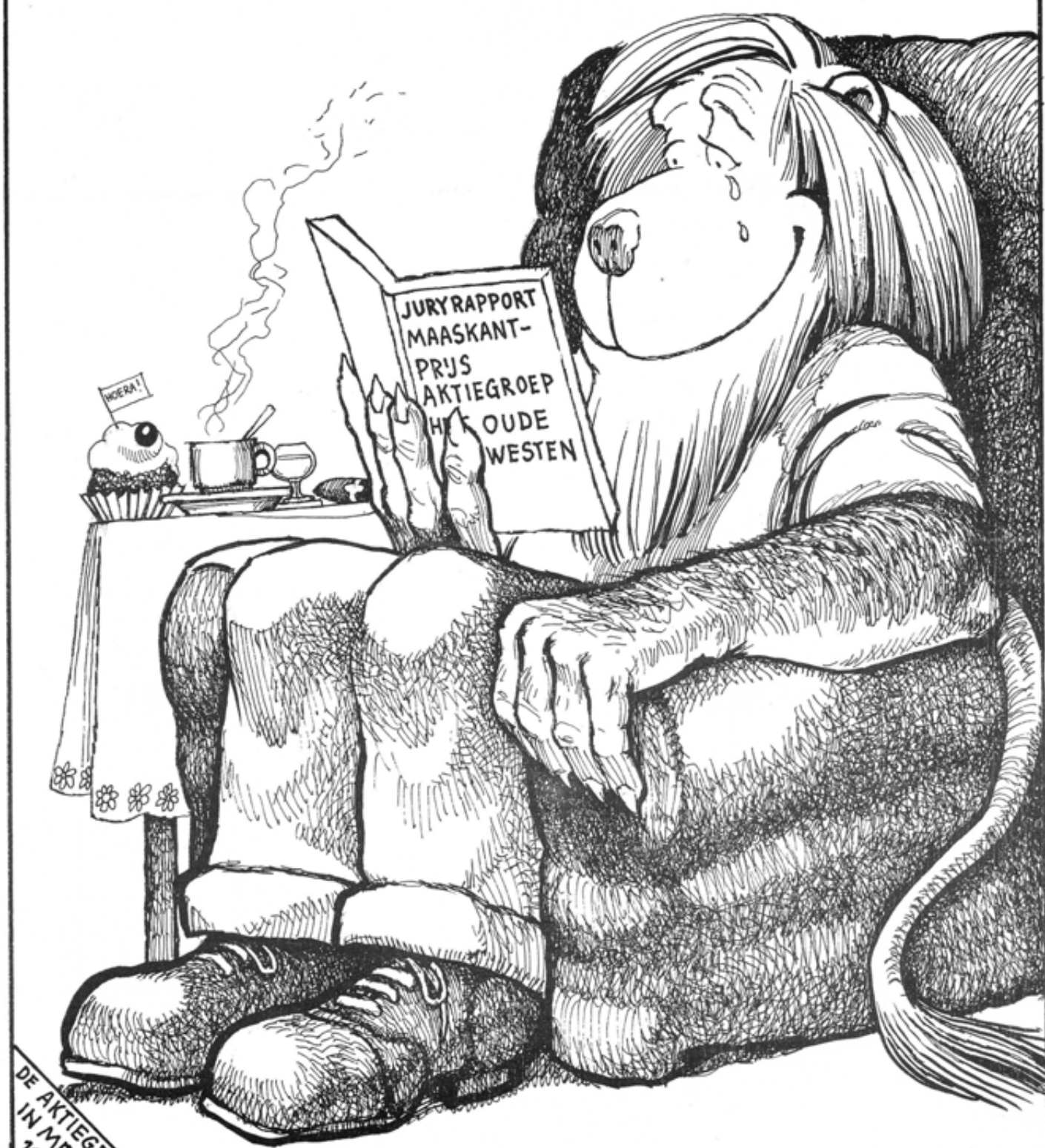
De invoering van het eenrichtingsverkeer in de wijk hoorde tot de eerste successen van de Aktiegroep. De toestand was ook onhoudbaar: van alle kanten perste het verkeer zich door de lange nauwe straten. Veel sluipverkeer ook, dat met hoge snelheid door de wijk reed om de verkeersknooppunten op Westersingel, Weena en 's Gravendijkwal af te snijden. Opstoppen waren aan de orde van de dag. Op straat spelen was levensgevaarlijk. Menig kind uit de wijk heeft dat met veel pijn moeten ervaren.

De oplossing, die de Aktiegroep aan de verkeersdienst voorlegde, was even simpel als doeltreffend. Het eenrichtingsverkeersplan van de Aktiegroep werd onmiddellijk gerealiseerd. Het werkt nog steeds.

"Toe Wim geef ons poen voor meer huizen en groen", zong het Oude Westen cabaret, want met de groenvoorziening in de wijk zag het er tien jaar geleden helemaal bar uit. De Coolsestraat vormde de enige uitzondering, daar waren bomen. Maar: in de Bloemstraat zie je geen bloemen bloeien, in de Akeleistraat bloeit geen Akelei, dichtte Jan de Waal. Met de geranium-actie probeerde de Aktiegroep wat meer fleur in de wijk te brengen. Met bakken tegelijk gingen ze van de hand. Overal in de wijk verschenen vuurrode geraniums in de vensterbanken.

Hier en daar werden klimplanten tegen de gevels gezet, en na de herbestating werden waar mogelijk bomen geplant. Het bleef allemaal karig. Het echte groen zal nog even moeten wachten op het nieuwe Gaffelplein, en de andere pleinen waarvoor plaats is ingeruimd in het nieuwe Oude Westen.

DE AKTIEGROEP IS
IN MEI 1980
10 JAAR!

8° JAARGANG FEBR. 1980

Prijs van 50.000 gulden voor aktiegroep:

Oude Westen toont zich

Het Oude Westen — 'Die andere wijken zullen wel mopperen. Zo van waarom krijgen wij die prijs niet, zeg. En dat gemopper is heus wel terecht, want die prijs komt hen in feite óók toe!'

Joop Waller en Wiebe de Jong van de Aktiegroep Het Oude Westen tonen zich twee sportieve prijswinnaars. Vorige week werd bekend, dat 'hun' bewonersorganisatie een bedrag van vijftigduizend gulden in ontvangst zal mogen nemen, omdat zij zich zo kranks gewerd heeft in het Rotterdamse stadsvernieuwingspro-

ces. De jury van de Stichting Rotterdam-Maaskant was het er namelijk over eens, dat de wijze van stadsvernieuwing in Rotterdam een pluim verdient en de Aktiegroep Het Oude Westen personifieert dat stadsvernieuwingsproces - volgens die jury - op een dusdanige manier, dat aan haar de geldsom van een half ton is toebedeeld. Dat bedrag zal op 29 februari in de Burgerzaal van het stadhuis worden uitgereikt.

Bescheidenheid siert de mens, zo luidt het spreekwoord. En aktiegroepleden Waller en De Jong zeggen dan ook, dat zij geenszins van plan zijn de hele prijs exclusief te zullen claimen. 'Tuurlijk niet', aldus het tweetal, dat spontaan toegeeft, dat het eigenlijk een algehele

erkenning is voor de prestaties van veel meer bewonersorganisaties.

Maar niet alleen van de bewoners. Ook de ambtenaren, en in het Oude Westen met stadsvernieuwing bezig, hebben meegewerkt aan 'binnenslepen van de vijftigduizend van Maaskant'. Joop Waller vindt er doekjes omheen, dat hij der veel waardering voor het werk, dat wordt door de amb van het projectbureau, tigd in de Josephstr zegt: 'Die Toni en An ben gewoon gevoel wijk. Hele goede krach hoop niet, dat ze hier v

Je ziet ze af en toe door het wijk fietsen om 'ns te kijken

hoe het ermee staat. Dat vind ik erg goed'.

Waller is uitstekend

Ereprijs voor 'Oude Westen'

ROTTERDAM - De Rotterdamse aktiegroep Het Oude Westen, die zich vooral inzet voor de verbetering van de stadswijk, krijgt de Rotterdamse Maaskantprijs van 50.000 gulden. De prijs wordt om de twee jaar uitgereikt aan degene of heeft bijgedragen aan het naar buiten uitdragen van de bouw-kunst als sociaal en cultureel goed. A.D. 21/12

Aktiegroep in de prijzen.

Nog even, en Het Oude Westen wordt opgenomen in de V.V.V.-folders.

Nog even, en de wijk wordt overstroomd door Amerikaanse en Japanse toeristen.

Want, tjonge, tjonge, tjonge, wat is die stadsvernieuwing prachtig! En nu nog een prijs van f50.000, - het kan niet op.

Wie had dat nu een paar jaar geleden gedacht. Het strijden voor een normale woning tegen een betaalbare huur in een leefbare wijk schijnt voor anderen zó bijzonder te zijn dat ze zich hier komen ver-

gapen en er desnoods een prijs voor uitdelen.

Waar moet dat naar toe?

Stelt U eens voor dat voor iedere woningzoekende en voor iedereen die in de ellende zit een prijs klaar staat als die mensen aktie voeren! Het is oppassen met de stadsvernieuwing want het is mode geworden.

Hierbij is niet gezegd dat het niet belangrijk is al die nieuwe en vernieuwde huizen, maar laten we nu niet gaan overdrijven.

Want de ommekeer is aan de gang de repressie slaat toe! Het tobben om betaalbare huren

te krijgen is hierbij een sprekend voorbeeld. En hoe naarstig wordt er in Den Haag niet gezocht naar wegen om de verworven rechten weer af te breken.

Aktie zal geboden zijn om de stadsvernieuwing voor óns te laten zijn.

Want de spreiding van macht, geld en middelen zal niet vanzelf gaan.

En vooral niet als de Jettinghofs en Mentinks op de loer liggen.

Het geld van de prijs zal dan ook voor die akties gebruikt worden.

sportieve prijswinnaar

Voordat het echter zover was, had de bevolking geduchte akties moeten voeren. De bewoners verenigden zich; op 11 maart 1970 was er een eerste bijeenkomst van de Aktiegroep Het Oude Westen en al spoedig kreeg de toenmalige wethouder voor volkshuisvesting, Jettinghof te maken met de steeds lastiger Oude Westenaars. Na '74 had hij daar geen last meer van, omdat Jettinghof na de gemeenteraadsverkiezingen niet meer mocht terugkomen als wethouder...

De PvdA kreeg een meerderheid in de raad en stadsvernieuwing werd prioriteit nummer één. Voor het eerst in de geschiedenis van Rotterdam (en ook van Nederland) kreeg een wethouder een aparte portefeuille stadsver-

nieuwing. Niet voor niets, want de linkse partijen hadden inmiddels wel onderkend, dat de verpaupering van Rotterdamse oude wijken een half moest worden toegeroepen. De druk op de ketel was in sterke mate verhoogd door de verschillende aktiegroepen, bewonersorganisaties enzovoort.

Wiebe de Jong en Joop Waller over toen: 'We moesten zagen de wijk donder gaan. Bewoners kwamen weg, omdat de huizen krotten. Er moest gewoond worden, anders zou wijk niet meer te redden. Wat dat betreft, kunnen aktievoerders in het Oude Westen niet ontevreden zijn. De stadsvernieuwing loopt het is ook helemaal niet ge dat men op 29 februari er

aardig opstekertje krijgt aangeboden in de vorm van die vijftigduizend gulden van de Stichting Rotterdam-Maaskant.

Heroïne

geweten zo benarue, uicra...
Volkscrant 21/12
Aktiegroep krijgt prijs voor stadsvernieuwing

ROTTERDAM - De Aktiegroep Het Oude Westen in Rotterdam, die de Rotterdam-Maaskantprijs, krijgt de Rotterdam-Maaskantprijs, die elke twee jaar wordt uitgereikt aan degene of die instelling die in het bijzonder heeft bijgedragen aan het naar buiten uitdragen van de bouw-kunst als sociaal en cultureel goed.

De prijs, groot 50.000 gulden, werd voor het eerst in 1978 toegekend aan de Stichting Wonen en haar gelijknamig tijdschrift.

Tenslotte, zitten de handelaren in onze wijk. De gemeente moet hen nu juist aanpakken. Begin bij de kleine dealers, pak daarna de grote jongens'.

Daarbij houden Waller en De Jong er nog steeds de mening op, dat een pand buiten de wijk gezocht moet worden voor de junkies. Al eerder had de Aktiegroep Het Oude Westen het idee geopperd om ruimte te geven in 'The dent', een discodancing en Weena. Tevergeefs tot den.

Waller vindt dat héél eind. Hij vertelt: 'Het is tijd een ontzettend fijne wijk te creëren. Als we toch eens kunnen proberen om de heroïne-toestanden af te bouwen, dan zou het zo'n plezier zijn'.

Medisch Centrum

De plannen voor het toekomstige Medisch Centrum zijn zo goed als klaar. Dat betekent niet dat er ook gelijk gesloopt en gebouwd kan worden. Daarvoor zijn er nog veel obstakels te overbruggen. Allereerst moeten de bewoners die nu op de lokatie wonen geherhuisvest worden. Dat zijn de bewoners van Gaffelstraat 4 t/m 30 en St. Mariastraat 3 t/m 31 en Gaffeldwarsstraat 15. Daar zijn al ambtenaren van het G.W.R. aan begonnen.

Daarnaast moet duidelijk worden welke investering het G.W.R., (de toekomstige eigenaar van het gebouw) precies moet doen om het gebouw neer te kunnen zetten en het moet daarvoor de nodige toestemmingen verkrijgen. Ook t.a.v. de woningen die boven het Medisch Centrum komen, zal nog de nodige overtuigingskracht te pas moeten komen om de heren uit Den Haag ertoe te bewegen geld te blijven stoppen in het Oude Westen. Want duidelijk is wel dat men in Den Haag wel wil bouwen, maar niet als het te veel geld kost. Maar bouwen in een stadsvernieuwingswijk met een hoge bebouwingsdichtheid betekent extra kosten. Maar we hebben nog wat tegoe in het Oude Westen als het om woningen en voorzieningen gaat!

Samenwerking

In het Medisch Centrum komen 3 huisartsen, 2 of 3 tandartsen, (2 praktijken) fysiotherapie, wijkverpleging, consultatiebureau en schoolarts.

Het is een wens van alle werkers die in het toekomstig Medisch Centrum komen te werken, dat er nu meer mogelijkheden bestaan om beter samen te werken.

Daarvoor kan er betere hulpverlening geboden worden. Vaak kan een arts een bepaald probleem niet alleen oplossen door medicijnen. De oorzaken van een gebrekkige gezondheid kunnen ook liggen op het werk, of bij problemen thuis, of met de burea. Dan is het beter dat een huisarts er niet alleen voorstaat, maar b.v. met iemand van het H.A.C. kan samenwerken, dan hoeft hij minder medicijnen voor te schrijven en kunnen problemen bij hun oorzaak worden aangepakt. Zo kun je ook voorbeelden noemen van de wijkverpleging of het consultatiebureau. Er zijn dan ook meer mogelijkheden om méér aan de gezondheid van mensen te doen dan alleen pillen draaien. Er kan voorlichtend gewerkt worden met hulp van tentoonstellingen b.v. over voeding, hygiëne, enz., zodat mensen beter voor hun eigen gezondheid kunnen zorgen.

Demokraties

De Aktiegroep vindt echter ook belangrijk dat het Medisch Centrum echt van het Oude Westen (en Cool) is. Dat betekent dat het Centrum democratisch moet werken, dus regelmatig verslag doen van de gang van zaken aan de bewoners (vergadering).

Dat houdt in dat direkties, besturen en politici (Kruisverenigingen, GG en GD, Sociale Zaken en Volksgezondheid) de werkers ook de ruimte moeten geven om echt samen te werken en ze als een 'team' te laten werken, dat zelfstandig met bewoners het beleid van het Centrum kan bepalen. Ongeveer zoals het bij het H.A.C. geregeld is.

Werkgroep

In de Aktiegroep hebben we een werkgroep die zich speciaal richt op de samenwerking met het Medisch Centrum. Die groep trommelde 5 feb. j.l. ook een ploegje bewoners op om te zorgen dat we in afwachting van het M.C. een voorlopige tandartsvoorziening krijgen in de St. Mariastraat. (Dat heeft, zo ziet het er nu naar uit, succes gehad).

Zo zie je maar weer dat je voor alles zelf moet knokken, ook voor medische voorzieningen. Daarom zijn mensen die mee willen doen in de werkgroep altijd hard nodig. Schroom niet U daarvoor in te zetten.

Taal, drukken

...Ik voel me groot
als de meisjes
naarmekijken...!

Een tekst van een affliesje waarmee de opening van de taaldrukwerkplaats aangekondigd werd.

Kinderen zijn de wijk ingegaan met zelfgemaakte affliesjes. U zult ze wel gezien hebben.

Als ik slaap ben ik gelukkig.... Ik voel me groot als ik in een grote stoel zit... Ik voel me klein als ik naast me moeder lig.....

Wat betekenen deze uitspraken??? Achter deze simpele affliesjes zit het verhaal van de taaldrukwerkplaats. Het is een experiment dat in heel Nederland bijna onbekend is. Alleen in Amsterdam bestaat ook zo'n werkplaats. Een plaats waar met het druk-

en het experiment!

ken van woorden, van gesproken taal, gewerkt wordt.

Kinderen van kleuter- en lagere scholen en kinderen van clubhuizen hebben al een heel schooljaar in de werkplaats gewerkt. Eerst in wijkgebouw Odeon en nu in een eigen pand op de hoek van de St. Mariastraat en de Gaffeldwarsstraat.

Opening

De opening van het pand was een groots gebeuren. Clubhuizen en scholen hebben deelgenomen aan dit festijn en het is een geslaagde middag geweest. Peter Blanker opende de middag met een speciaal taaldrukwerkplaats lied

en met een letterspel. Een spel met de letters van de werkplaats. Het was de bedoeling om met deze letters andere woorden te vormen. Door de enorme drukte lukte dit niet helemaal. Maar er kwamen woorden uit. Met 2 woorden hiervan werd een openingsaffliesje gemaakt, n.l. de woorden: Turk en Water.

Mej. v. d. Sluys verrichtte de openingshandeling door aan de slinger van de pers te draaien, en daar kwam het openingsaffliesje van de pers. Toen begon pas het echte druk werk. Wat een drukte bij het drukken! Over de Asch van Wijschool en het Gaffeltje waren druk-activiteiten verspreid.

Want drukken is niet alleen met een pers. Met gerichte opdrachten gin-

IK BEN BANG ALS IK THUIS ALLEEN SLAAP.

GEMEEN

gen de kinderen aan de slag. Maak een gedichtje over je oren, mond, neus, of zeeft druk wat je eng vindt of "vieze woorden sjabloneren". Bij het stempelen kon je zetten wat je lievelingsplaatsje was. Op de pers kon je zetten wat je dacht dat er na de dood gebeurde. Maar je kon ook een lekker glaasje limonade drinken.

Verlengstuk van school

De school en het clubhuis haken in op de ervarings- en gevoelswereld van de kinderen, ook van de buitenlandse kinderen. Kinderen praten over hun aktualiteit, over situaties waarin ze leven.

De taaldrukwerkplaats is een verlengstuk van de school. De leerkracht komt met zijn groep naar de werkplaats. Hier komen de taal en het be-

leven van thuis, wijk en wereld samen. De kinderen praten over thema's maar niet in dure begrippen die ver van de kinderen vandaan staan, maar over ervaringen die dichtbij liggen. Een voorbeeld: Arme en rijke landen. Op school wordt dit thema behandeld en de kinderen denken na over hun eigen situatie. Als je zelf meer snoep hebt dan een ander, probeert iemand anders jouw vriendje te worden. Vanuit eigen ervaringen doen kinderen uitspraken. De tekst die de meeste zeggingskracht, ook voor anderen, heeft, wordt gedrukt.

Het is een oneindige ervaring als je je eigen gedachten in gedrukte woorden ziet. Het draagt ertoe bij dat het kind ervaart dat zijn eigen taal serieus genomen wordt.

Eigen taal

Gedachten van kinderen worden omgezet in gedrukte tekst. Het is hun

taal, inclusief de taalelementen die niet tot het A. B. N. behoren. Die behoren b. v. heel strikt tot de wijktaal. Het is niet belangrijk dat er foutloos geschreven wordt. Het gaat om het verwoorden van gedachten, gevoelens, ervaringen, wensen, enz.

De eigen taal heeft net zo veel waarde als de taal van de televisie. Daarbij wordt de nadruk gelegd op het drukken van eigen taal, dit draagt bij tot het bewust worden van het kind.

De gedrukte resultaten zijn zeer direct. De kinderen maken zelf uit wat ze het beste vinden om te drukken.

Trots

De kinderen zijn erg trots op hun gedrukte resultaten. Het ziet er serieus en waardevol uit. Zo komt de hele wijk vol te hangen met uitspraken van kinderen. Het is ook de bedoeling dat volwassenen er gaan werken. Maar dat is nog toekomstmuziek.

De taaldrukwerkplaats geeft dus nieuwe mogelijkheden om het taalgebruik uit te breiden. Voor de kinderen geeft het kansen om de macht van het gedrukte woord te ervaren.

Vanmorgen dacht ik in bed, ik wou dat ik nog een uurtje mocht blijven liggen.

ik ben bang als de boef in huis komt.
ik ben bang als ik werk en dan fouten maak.

ik was gister oneerlijk maar nu ben ik eerlijk.

Medewerkers gevraagd!
Bent U door het bovenstaand artikel geïnteresseerd geraakt en heeft U tijd over? Dan willen wij U vragen met ons contact op te nemen. Wij denken aan mensen die vooral met druktechnieken willen werken tijdens de schooluren. Daarnaast hebben wij mensen nodig die zelfstandig groepen kunnen begeleiden buiten de schooluren, voor de clubhuisgroepen. Contact opnemen met:
Frans van Es, of
Krysia Peka, St. Mariastr. 54,
tel. 36.31.52. of
Onderwijswinkel, tel. 36.58.64. of
Buurtwinkel O.W. tel. 36.17.00.

ik ben de baas als
- ik sterk ben
- en als ik de grootste ben.
- als je meer spullen hebt.
- als je gekozen ben.

Huurverlaging "NIEUWBOUW" ONDERZOEK RESULTATEN

In de wijken Feijenoord en Crooswijk is een onderzoek verricht onder de toekomstige bewoners die de stap naar de nieuwbouw willen zetten aldaar.

Het vroeg betrekken van bewoners bij nieuwbouw is leuk, maar betekent ook dat zij vroeg zien voor wat voor huurproblemen zij geplaatst zullen worden. Duidelijk was inmiddels geworden dat er met de politici niet meer te praten viel over deze kwestie van de betaalbaarheid. v.d. Ploeg was van mening dat er uitgehaald is wat er in zat. Daarom werd door verschillende bewoners organisaties besloten tot een inkomens-uitgave onderzoek onder die mensen die naar de nieuwbouw toe willen.

Het inkomen

Wanneer gepleit wordt voor het verlagen van de huren wordt veel door politici gezegd, dat dan ook mensen die die hogere huren best kunnen betalen daarvan profiteren, en dat zou oneerlijk zijn. Welnu, uit beide onderzoeken blijkt duidelijk dat er in dit soort situaties, wanneer je nieuwbouw maakt in een stadsvernieuwingsgebied, voor de bewoners uit die wijk, er geen sprake is van "hoge" inkomens. Het overgrote deel van de toekomstige bewoners zowel in Crooswijk als in Feijenoord, verdient minder dan het "modale inkomen" (86 à 87%) terwijl een groot deel zelfs minder verdient dan het minimum-loon, dat was ongeveer één derde deel. Opvallend is, dat een aantal mensen toch nog kans ziet een enigszins redelijk inkomen te vergaren. Dat gebeurt door of overwerk of doordat de vrouw meewerkt. Beide inkomstenbronnen zijn uiteraard onzeker of ze in de toekomst te handhaven zijn.

Bestedingen

Er is aan de toekomstige bewoners gevraagd hoe zij hun geld besteden. Om daar een goed overzicht van te krijgen zijn verschillende groepen gemaakt met verschillende inkomens en verschillende gezinssamenstellingen. Uiteraard zijn de groepen van Feijenoord soms iets anders dan de groepen van Crooswijk, maar toch is het totale beeld, dat ontstaat gelijk: Van alle groepen kan gezegd worden, dat zij grote moeite hebben maandelijks de touwtjes aan elkaar te knopen. Vooral de laagste inkomens, de mensen met een inkomen onder het minimumloon, maar zeker ook de gezinnen met een inkomen iets boven dat minimum loon kunnen er in de huidige situatie maar net uit komen. We hebben al gezien

dat de gezinnen met een wat hoger inkomen, dit inkomen vergaren door ofwel overwerk of wel het erbij werken van de vrouw. Vergelijken met gemiddelde inkomens in den lande liggen de wat hier de wat hogere inkomensgroepen genoemd worden landelijk aan de lage kant. Logisch dat zij, gezien de onzekerheid van deze bijverdiensten, voorzichtig zijn met besteding daarvan. Opvallend daarbij is dat de mensen, ongeacht de hoogte van hun inkomen voor een belangrijk deel hun geld moeten besteden aan vaste lasten, "9 van de 20 uitgaven-posten zijn inkomens ongeldig" aldus het onderzoeksrapport. Dat wil zeggen, het maakt niets uit hoeveel je verdient, je moet dat deel van het inkomen toch allemaal uitgeven. Besparen daarop leidt tot aantasting van je kwaliteit van je bestaan.

Bezuinigingen

In beide onderzoeken is aan de mensen gevraagd om in hun bestedingen aan te geven waarop ze kunnen bezuinigen als ze straks voor een hogere huur komen te staan. Dat wordt voor alle groepen ontzettend moeilijk.

Drie voorbeelden uit het onderzoek in Crooswijk:

Eerste voorbeeld

Als voorbeeld nemen we een alleenstaande bejaarde man, met een inkomen onder het minimumloon. In totaal moet hij f100, -- bezuinigen wil hij in een nieuwe woning komen wonen. De posten die hij daarvoor het eerst gebruikt zijn: boeken, bloemen en roken. De opbrengst hiervan is ongeveer f5, -- voor de boeken (1boek per kwartaal), f7, -- voor bloemen, i.p.v. eenmaal per week, eenmaal in de veertien dagen een bloemetje kopen en f5, -- voor roken, snag i.p.v. sigaretten, en geen sigaretjes meer. Dit levert f17, -- op. Verder gaat hij wat minder de deur uit naar de kinderen of mee met een dagtochtje. Verder bezuinigt hij op de trein en op drankjes en dergelijke. Met verjaardagen krijgt het feestvarken een kleiner kadootje. Bij elkaar denkt hij, dat dit zo'n f50, -- op zal leveren. Hij moet nu nog f33, -- bezuinigen. Hij denkt dit te doen door een paar schoenen minder te kopen en met nieuwe kleren te wachten tot de uitverkoop. Erg veel zal dit niet opleveren, denkt hij en hij gaat ook meer bezuinigen op eten: wat minder extraatjes en wat goedkoper vlees.

Tweede voorbeeld

Een gezin met een opgroeiend kind met een inkomen rond modaal. Om te bezuinigen gaat de vrouw, die haar man en dochter al zelf knipte, in plaats van iedere maand, één maal in de twee maanden naar de kapper, hetgeen ongeveer f20, -- oplevert. Daarnaast wordt er minder vaak een bloemetje gekocht (scheelt f15, -- per maand) en krijgen familieleden minder of goedkopere kadootjes (weer f30, --). Ook de extraatjes moeten eraan geloven: zaterdag geen vis meer op de markt of geen lekkers meer bij de koffie. Dat kan zo'n f20, -- per maand opleveren. Door zelf kleren te gaan maken of door kleren helemaal af te dragen kan f20, -- bespaard worden. De laatste f25, -- wordt bezuinigd door minder vleeswaren en kaas te kopen.

Derde voorbeeld

Een gezin met twee jonge kinderen, dat om naar de nieuwbouw te kunnen gaan de auto weg doet, dat scheelt f100, -- per maand. Daarnaast moeten ook de extraatjes eraan geloven (f20, --). Ze zijn bovendien van plan om langer met de winterkleren van pa en ma te doen en voor de kinderkleren nog meer op de koopjes te letten. Ze verwachten daarmee f30, -- per maand te bezuinigen. Als laatste wordt er goedkoper gegeten door minder vleesbeleg te kopen en door altijd de goedkoopste groenten te nemen. Opbrengst f25, --. Als je alle gegevens verzameld hebt over wat de mensen willen en kunnen bezuinigen kun je zien wat voor huren er uiteindelijk uit zouden moeten komen voor de nieuwbouwwoningen, willen die mensen de huur nog betaalbaar vinden. Opvallend is, dat zowel Feijenoord als Crooswijk tot hetzelfde resultaat komen, hetgeen betekend:

1. De huursubsidieregeling moet verbeterd worden.
2. De huur zelf moet rond de f255, -- à f260, -- inclusief servicekosten komen te liggen.
3. Blijven deze maatregelen achterwege dan kan het haast niet anders dat de betaalbaarheidskwestie een inkomens vraagstuk wordt, zowel voor loontrekkenden als voor diegenen die rond moeten komen van een sociale uitkering.

HUURVERLAGING

Het is bekend dat de regering het nodig vindt om jaarlijks de huren te verhogen. Ook zal iedereen in het Oude Westen inmiddels wel weten dat deze huurverhogingen geweigerd kunnen worden (op grond van onderhouds- en andere klachten.)

Dat zo'n weigering voor de huurder positieve gevolgen kan hebben blijkt uit het volgende gesprek:

Mevrouw Heuchemer bewoont in de Bloemkwekerstraat een 2-kamerwoning op de 1e etage, die beheerd wordt door het makelaarskantoor Brink en Kooyman.

In 1973 kreeg zij deze woning via een advertentie. De huur bedroeg toen f66,10. De jaarlijkse huurverhogingen werden steeds betaald, zodat de huur in 1978 al f88,35 bedroeg. Aan onderhoud werd nooit iets gedaan (volgens een buurvrouw die al 20 jaar in datzelfde pand woont, is er in al die jaren nog nooit geverfd) de ramen waren scheef, de balkon-deur was verzakt, er zaten grote kieren tussen plinten en vloer, kortom er waren een heleboel redenen om niet nog meer huur te gaan betalen. In 1977 werd wel het balkon, dat grote scheuren vertoonde, vernieuwd; maar dat was nodig omdat de lekkages gevaar opleverden voor de elektrische installaties van de garage beneden.

Toen Mevr. Heuchemer in Juni '78 van Brink en Kooyman de bekende brief ontving met de mededeling dat de huur werd verhoogd tot f94,20, vulde zij het weigeringsformulier van de Aktiegroep in en bleef de oude huur betalen.

Op de klachten werd door Brink en Kooyman niet gereageerd. In oktober 1978 werd de achterkant van het pand geschilderd en er werd wat stopwerk gerepareerd.

Eind november kreeg Mevr. Heuchemer toen weer een brief van Brink en Kooyman waarin haar werd medegedeeld dat ze de huurverhoging met ingang van 1 november toch maar moest gaan betalen, omdat er nu onderhoud gepleegd was. Zij heeft hier tegen opnieuw geprotesteerd en is de oude huur blijven betalen.

Huur Advies Commissie

Begin 1979 kwam er iemand langs van de Huur Advies Commissie om de klachten op te nemen en alle gegevens omtrent woning, huur, enz. te noteren. N.a.v. dit bezoek werd door de H.A.C. een rapport opgesteld.

Volgens het rapport dat Mevr. Heuchemer in maart 1979 ontving, was: "onderhoud en algemene toestand van de woning onvoldoende, en werd de woning door de huurster goed bewoond". De H.A.C. stelde een huurprijs vast van f77,70 als zijnde redelijk voor deze woning, met ingang van 1 juli 1978.

Tijdens de hiernavolgende zitting van de H.A.C. was er van Brink en Kooyman niemand aanwezig. Mevrouw Heuchemer verklaarde daar akkoord te gaan met het rapport en ging per 1 juli 1979 de nieuwe, verlaagde huur betalen.

Dat houdt dus wel in dat zij gedurende 12 maanden f10,65 teveel heeft betaald. Zij wil nu proberen om dit geld alsnog terug te krijgen (Eigenlijk heeft zij volgens de opgaven van de H.A.C. al vanaf 1973 teveel betaald.)

Per 1 juli 1979 kreeg Mevr. Heuchemer bericht van Brink en Kooyman dat men de huur verhoogde van f95,20 naar f99,45.

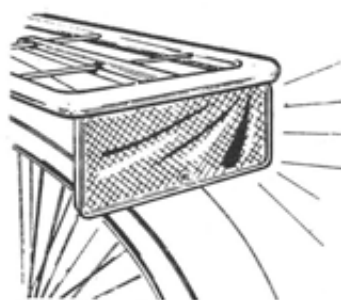
KONKLUSIE:

Brink en Kooyman probeerde de uitspraak van de H.A.C. te negeren. Natuurlijk werd er weer een weigeringsformulier ingevuld en toen er dan eindelijk iemand van Brink en Kooyman langskwam voor het opnemen van de klachten, beweerde deze persoon van de huurverlaging niets te weten, want hij was alleen voor onderhoudsklachten en niet voor geld gekomen.

Sindsdien heeft Mevr. Heuchemer niets meer van Brink en Kooyman gehoord en betaalt alleen de oude huurprijs, dus f77,70, en de laatste drinkwaterprijsverhoging.

handremmen eraf van onder tot boven, (kost f30,- en het is me de laatste 3 maanden al 2 keer overkomen) en nou dus, net nu ze verplicht worden, die reflector weer! Het begint me te vervelen en ik heb het volgende bedacht:

Fiets-reflector. Is harde noodzaak, denkend aan uw persoonlijke veiligheid. Wettelijk goedgekeurd en per 1 NOV. 79 verplicht. Inkl. montage-materiaal

Fietsenstalling

Zou er niet per straat, in een huis, dat voor de sloop leegstaat en onklaar is gemaakt, een fietsenstalling ingericht kunnen worden?

Veel hoeft er niet voor te gebeuren: wat ogen en palen erin waaraan ze vastgemaakt kunnen worden en met de mensen die ervan gebruik willen maken een goede sleutelregeling afspreken.

Het lost wel niet alles op, er kunnen dingen misgaan, maar het scheelt toch wel iets, denk ik.

Ik ben me ervan bewust dat er belangrijker problemen zijn in het Oude Westen, maar ik denk dat dit niet veel tijd hoeft te kosten.

Joke van der Zwaard.

St. Mariastraat 96b.

tel. 364681.

Bent u hem ook al kwijt? die verplichte reflector?

In het Oude Westen is een fiets het snelste vervoermiddel. Je kan over de stoep als het verkeer weer eens vastzit, geen parkeerproblemen, en je mag alle straten in.

Het probleem is alleen: Hoe hou je hem? en Hoe hou je hem heel?

In de gang is meestal slechts plaats voor één fiets. Als je met meer mensen op een trap woont, moeten er altijd een paar hun fiets buiten laten staan.

Dan koop je geen splinternieuwe fiets natuurlijk, maar een onopvallende tweedehandse, je slaat een oog in de muur waaraan je hem met een flinke ketting vast kunt leggen en je hoopt er maar het beste van.

Het beste is dan dat er niet iemand met een betonschaar langs komt en je hem nog kwijt bent, maar er zijn ook kleinere en toch heel vervelende ongemakken: ventiel kwijt (ik heb altijd een hele voorraad thuis liggen),

Ook dit jaar kunnen alle deelnemers uit onze wijk weer vrolijk terugkijken op leuke herinneringen aan ons straatvoetbaltoernooi voor heren.

Toen op dinsdag 13 nov. de eerste wedstrijden begonnen, waren ook de bezoekers weer in groten getale aanwezig.

Nadat tijdens de eerste twee avonden alle straten 3 maal gespeeld hadden stond de 3-voudige bekerwinnaar de Gouvernestraat met 6 punten aan de kop en zo kwamen we dan aan de derde dag van ons toernooi, waar tevens onze feestelijke "Penalty Eddy P.G. bokaal" op het spel stond met als attractie oud-Feyenoorddoelman Eddy Pieters Graafland in het doel.

Na eerlijke loting door trekking van onze jongste supporter Lowietje Post, 4 jaar, werden 12 jongens uitgeloot. Nadat alle jongens 3 maal hadden geschoten bleven er 3 man over: Piet v.d. Veer, Joop Verschuren en Macid. Zo, in deze volgorde, zou ook de eindstand zijn, waarin Piet zeker de show stal door geheel verkleed op de vloer te komen als Vak S-supporter.

Maar ook aan deze avond kwam een einde, en helaas niet zoals het hoorde. Want bij de laatste wedstrijd Josephstraat 1-Zijdewindestraat 1 glipte een klein incidentje binnen ons toernooi wat een klein beetje uit de hand leek te gaan lopen, maar door tijdig ingrijpen van de leiders Diessen en Roelofs liep dit gelukkig allemaal met een sisser af.

Na dit voorval heeft ook het comité ingegrepen door de regel te stellen, en strak te handhaven, dat wie meer dan 2 maal 2 minuten straf tijd kreeg verwijderd zou worden uit het toernooi. Dit heeft goed geholpen en de Josephstraat 1 zou daar later de vruchten van plukken, n.l. zij bleven tijdens de verdere wedstrijden ongeslagen en eindigden als goede tweede.

Dit was zeker niet in de laatste plaats te danken aan Wout Kingham die maar liefst 25 maal raak

VIJFDE «oude westen» straatvoetbal- toernooi. weer een SUKSES!

schoot. De dinsdag en woensdag waren weer echte Oude Westen-avonden met goed, sportief en gezellig voetbal.

Op de late woensdagavond zag de stand er zo uit: 1: Gouvernestraat, 2: Josephstraat, 3: Anna Paulownastraat/Diergaardesingel.

En donderdags zou dan de beslissing gaan vallen. Na eerder op de avond met 1 - 0 te hebben gewonnen van de Zijdewindestraat 1, had de Gouvernestraat nog maar 1 punt nodig om weer kampioen te zijn.

een schitterend doelpunt! Wat een heerlijk gezicht, deze springende en feestende koekkruiden op de vloer! 1 - 1 het eerste punt was gepakt van de Gouverne, maar deze jongens namen het heel sportief op.

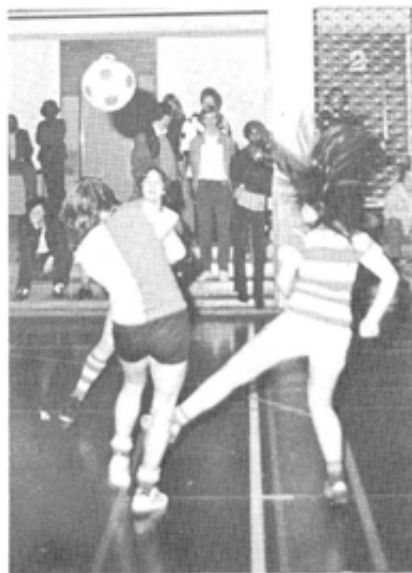
Voordat het 8.30 uur was werden er eerst nog 6 wedstrijden gespeeld. De eerste plaats was al bekend. De Josephstraat en de Anna Paulowna/Diergaardesingel combinatie waren bijna zeker van een prijs, al moest de Josephstraat

Zij moesten aantreden tegen Adrianastraat 2 wat ongeveer vergeleken kon worden met een zak koekkruiden, want deze jongens hadden maar amper de leeftijd van 16 jaar. Nadat zij met 1 - 0 achter waren gekomen, kon de doelman van de Gouvernestraat de inzet en spelvreugde van deze jongens 1 minuut voor tijd niet meer verdragen en ging heerlijk op de tribune zitten, en ja hoor, U snapt het al,

wel eerst een 2 - 0 achterstand goed maken tegen de Gemengde Wijk 2. De eindstand werd 3 - 4. De Anna Paulowna/Diergaardesingel-combinatie won met 2 - 0 maar moest toch afwachten wat de Gouvernestraat zou doen tegen de Gemengde Wijk 1. De uitslag werd 0 - 0.

En toen was het grote moment aangebroken voor de feestavond in het kleine Odeon met muzikale

Dames Straatvolleybaltoernooi geslaagd!

Ook dit jaar zijn de dames uit onze wijk er weer in geslaagd om niet alleen als huisvrouw hun mannetje te staan, maar ook met volleybal goed uit de weg te kunnen. Met de Josephstraat weer als favoriet begonnen de straten te spelen. De eerste wedstrijd was gelijk een topper: Josephstraat tegen Zijdewindestraat. Na de eerste set met een stand van 15 - 10, kwam de Zijdewindestraat in de tweede set bijna tot een spektakelstuk door met nog 1 minuut te spelen een 12 - 9 voorsprong te hebben. Maar helaas! De eindstand werd 12 - 14. Zonde hè! Ook de Rest van de Wijk verloor van de Josephstr. zodat er nog twee straten zonder punten waren, maar de tweede dag zou daarin verandering brengen. Toen werd de stand: Josephstraat 6 punten, Zijdewindestraat 1 punt, en de Rest van de Wijk 1 punt en de derde dag moest dus de beslissing gaan brengen in het volleybaltournooi.

De Josephstraat won weer en de Rest van de Wijk won van de Zijdewindestraat, zodat weer de champagne naar de Josephstraat ging. Tweede werd de Rest van de Wijk en het dappere Zijdewinde-

straatteam derde. Maar dit mocht de pret niet drukken voor de dames want zij kwamen in groten getale naar de feestavond, tevens prijsuitreiking, waar zij uit handen van de Otter de prijs overhandigd kregen. De Zijdewindestraat kreeg tevens nog de sportiviteitsprijs en ook deze prijzen waren weer geschonken door P.V. de Rode Doffer en G.L.Z.

Toen vond aanvoerster Els Diessen van de Zijdewindestraat het genoeg dat geklets van de Otter en vroeg even het woord. Zij benutte dit op een uiterst nuttige manier, niet alleen raadde zij aan om nog meer aandacht te besteden aan dit sportieve evenement, maar onverwacht zette zij twee animators van dit toernooi in het zonnetje door iedereen erop te wijzen hoeveel moeite en tijd het kost om zo iets te organiseren.

Zij overhandigde 2 kadobonnen aan R. de Otter en Nel Broekhuizen, welke zij door giften van Zijdewinde-voetbal 1 en 2 en damesvolleybal 1 had opgehaald.

En werkelijk, deze twee mensen waren totaal overdonderd door de uiterst sportieve woorden van Els Diessen.

Wij hopen dat iedereen goed geluisterd heeft naar Els zodat het volgende jaar nog een groter festijn kan worden dan dit jaar.

Aan alle dames die deelgenomen hebben aan het volleybaltournooi van harte dank voor jullie sportieve daad.

Ook de Winkeliersvereniging de "Westkruiskadeboulevard" wordt bedankt voor hun giften voor de herinneringsvaantjes, die iedere deelnemer mocht ontvangen.

Ook dank aan Piet Huiskens, Theo van Wieringen en Peter Bolstier.

medewerking van de "Midnight Flyers" en deze avond is de topper geworden van ons vijfde toernooi. Wat een eensgezindheid van de mensen onder elkaar! Na een zwakke start liep de motor later zo ongeveer op 300 km. sfeer! Wat een feest! Grandioos! Ook de prijsuitreiking werd weer gedaan door hi...ha...honden.... de Otter, maar deze kon de humor van deze hem door de mensen gegeven titel goed inzien. Bij de prijsuitreiking kwamen alle zwakke en sterke broeders naar

voren: bij het herenvoetbal was de uitslag: 1 Gouvernestraat, 2 Josephstraat, 3 Anna Paulowna/Diergaar-desingelcombinatie. Deze straten kwamen in het bezit van de schitterende prijzen, aangeboden door P.V. de Rode Doffer en de Gouvernedwardsstraat en de Josephstraat 2 kregen de G.L.Z. sportiviteitsprijzen. Ook Wout Kingham kreeg samen met Jan Diessen een poedelprijs, Wout voor het 25 maal scoren en Jan voor het grote aankomende talent wat hij bezit.

Ook werden de drie scheidsrechters weer gehuldigd: Hennie van Meggelen, Dick van Gelderen en Leo Stolk en kreeg het organisatie-team weer de verdiende hulde. Hiermede werd de grandioze avond besloten en nu kan het personeel van Odeon onder leiding van Jos en Rokus weer een paar dagen rustig aan doen. Dit hebben zij dan ook wel verdiend. De Winkeliersvereniging bedanken wij voor de geschonken West-Kruiskadeboulevard-vaantjes.

Aardgasprijs ontploft.

Elk jaar opnieuw worden we opgeschrikt door verhoging van de woonkosten. Huren, GEB-tarieven, servicekosten, OGB, etc.

Deze verhogingen worden niet volledig doorberekend in de prijscompensatie. Een gemiddelde Rotterdamse huurder ging er daardoor het afgelopen jaar f550,- op achteruit.

Nu wil de regering een prijsstijging doorvoeren van 30 à 40 % op het aardgas. Dat betekent voor de kleinverbruiker 3 cent per m³ erbij. Voor een gezin betekent dit een gemiddelde lastenverzwaring van f340,- per jaar.

Een ware ontploffing van de aardgasprijs dus.

Groenten duurder

Verhoging van de aardgasprijs heeft niet alleen een hogere GEB-rekening tot gevolg. Veel van onze groenten, fruit, snijbloemen en planten worden verbouwd in broeikas. Die worden verwarmd met aardgas. Dus ook die prijzen gaan omhoog.

Hetzelfde geldt voor veel winkels en bedrijven. De aardgasprijsverhoging brengt dan een prijsgolf met zich mee voor de dagelijkse levensbehoeften.

Aardgas stroomt voor 1 à 2 cent uit de bodem. De gemiddelde prijs voor leveranties aan het buitenland overtreft de 14 cent per m³ niet. Als consument betalen we 34 cent per m³ plus nog eens 18% BTW.

Mooi handeltje nietwaar? Gas te goedkoop uitvoeren en ons dik laten betalen. Nog schandaliger wordt het wanneer je bedenkt dat enkele oliemaatschappijen ongeveer 2 miljard per jaar aan het aardgas verdienen.

Bedrogen?

Zo'n 15 jaar geleden is het aardgas ons aangeprezen omdat het goedkoop en schoon was.

Schoon is het inderdaad, maar goedkoop zeker niet. Zo gauw iedereen zijn kolenkachel bij de vuilnisbak had gezet gingen de prijzen omhoog.

Energiebesparing

Nu kan je de gordijnen wel wat eerder dichttrekken en een lampje minder aandoen. Toch zet dat volgens een onderzoek van de Wetenschapswinkel weinig zoden aan de dijk.

Wat wel veel scheelt is een betere isolatie van de tochtige woningen in het Oude Westen. Renovatie is daarvoor nodig. En dat gaat weer in een veel te langzaam tempo omdat de regering zelf steeds minder aan sociale woningbouw wil doen.

Protesteren

Die verhoging van de aardgasprijs hoeven we natuurlijk niet over ons heen te laten komen. Inmiddels zijn er al vele protesten gekomen vanuit woningbouwverenigingen, consumentenorganisaties, e.d. In een reeks gemeenteraden zijn er moties ingediend die aandringen op het weigeren van medewerking aan uitvoering van deze prijsmaatregel.

In veel steden en dorpen hebben bewonersorganisaties en huurderscomité's het initiatief genomen om actie te voeren tegen deze onaantoonbare prijsverhoging.

Ook in Rotterdam en in het Oude Westen wordt actie ondernomen tegen de aardgasprijsverhoging. Er zal ook een affiche-campagne worden opgezet met als leus: Nederland - Aardgasland, Tegen De Prijsverhoging Van Het Aardgas.

Deze affiches zijn verkrijgbaar in het wijkgebouw. Daar moet U ook zijn voor verdere informatie.

Ingezonden brief

okt. 1979
*Rotterdam,
geachte dames en
heren,*

Dit is een verlaat verhaal van het slaan van de eerste paal. Het programma is iets uitgelopen, om in televisiestijl te spreken, maar ik wil toch nog een kort verslagje geven van alles wat ik zo gezien en meegemaakt heb.

Dus 's avonds op naar de Bloemkwerkerstraat. Ik ging iets achteruit tegen een hekje staan, ik dacht, dan heb ik als het begint te donderen altijd nog een steuntje in mijn rug.

Ja, alles was al in volle glorie: kinderen, muziek, majorettes, dus ik wachtte op de verdere gebeurtenissen. Ik keek zo naar de paal en dacht zo bij mezelf: ik geloof dat de paal het niet zo ziet zitten, ja geen wonder, die laat zijn eigen ook niet op zijn kop zitten. Maar dat had ik verkeerd gedacht, want even later: ja, de eerste klap, en nog meer, en daarbij, de fakkel van de kinderen, die lieve majorettes, de muziek, tot zelfs op de dakken staken ze vuurwerk af.

Het was in een woord geweldig! En toen dacht ik bij mezelf: (om met André van Duin te spreken) dit was nu een Dik voor mekaar Show.

Maar er kwam nog veel meer. Wij gingen in optocht naar Odeon en daar was een grandioze feestavond, met konsumptiebonnen, muziek, dansen, kortom het was grandioos!

Ik zat in een hoek, nu zeggen ze altijd in de hoek vallen de slagen, maar dat was niet zo, hoor. De hele avond werden er schalen geserveerd met allerlei heerlijkheden, en dat duurde tot het einde.

En ik denk wel, dat ik uit naam van de bewoners van het Oude Westen mag spreken, en van mijzelf natuurlijk,

dat ik U allen wil bedanken, en vanzelfsprekend de mensen, die ook geholpen hebben, (wat zit er zo'n avond niet allemaal aan vast: al de voorbereiding, ook met de kinderen, de mensen moeten hun tijd willen geven) en dit had ik zo graag nog naar voren willen brengen.

Het is wel later, maar nooit te laat om te bedanken, en het is nog oktober. Verder mijn dank voor het lezen van de brief. U allen vriendelijk groetend,

veel liefs van mevr. Hoogstraaten.

De redactie vond dit een bijzonder aardige brief en besloot daarom hem in de krant op te nemen.

Wij zouden het zeer waarderen om vaker van wijkbewoners hun mening te horen over wat er in de wijk gebeurt op het gebied van stadsvernieuwing, horizontale verkoop, speculatie, betaalbaarheid van de huren, onderwijs, enz.

nederland ~ aardgasland

tegen de
prijsverhoging
op het aardgas

* * ONDERWIJSNIEUWS * *

heropening onderwijswinkel

Vrijdag 8 februari was het dan zover: de werkgroep onderwijs van de actiegroep het vernieuwde pand op de hoek van de Bloemkwekerstraat en de Gaffeldwaarsstraat weer in gebruik nemen.

Na verblijf van ruim een jaar in een te krappe "wisselwinkel" in de St. Mariastraat is zo'n vernieuwd pand een verademing!!!!!! Grotere ruimtes, een ander indeling, centrale verwarming, enz., enz., Mensen uit de Bajonetstraat, de Gouvernestraat en de Bloemkwekerstraat waarvan de woning gerenoveerd is kunnen daar over meepraten. Het wordt hoog tijd dat iedereen in het Oude Westen er zo bij komt te zitten, hetzij in de nieuwbouw, hetzij in de vernieuwbouw. Maar ja, dat zal wel de nodige tijd en strijd kosten!

schoolkeuze

Het probleem van de schoolkeuze. Op zowel de krèches, de kleuterscholen als de basisscholen is er een groot aantal buitenlandse kinderen. Voor ouders van Nederlandse kinderen is dit vaak een reden om hun kinderen buiten de wijk op een school met minder buitenlandse kinderen te doen.

Moet dit proces zo door blijven gaan? Hoe kunnen we bereiken dat zowel Nederlandse als buitenlandse kinderen die in het Oude Westen wonen ook in hun eigen wijk naar school kunnen gaan, zonder dat dit ten koste van elkaar gaat?

???

"Goed" zult u zeggen, leuk voor ze zo'n nieuw winkeltje, maar wat moeten we daar nou mee?? In de buurtkrant van oktober 1979 (10 jaar actiegroep, 10 jaar strijd) is al het een en ander gezegd over het belang dat de actiegroep hecht aan goed onderwijs voor iedereen in het Oude Westen. Problemen en vragen in en rond het onderwijs zijn er volop. Laten we er een paar noemen:

nieuwbouw

Binnen 4 jaar komt er nieuwbouw voor bijna alle scholen en club- en buurthuizen in het Oude Westen. Hoe gaan die gebouwen er uit zien,? Wat betekent dat nou een lagere school, een kleuterschool en een kluphuis samen in één gebouw? Hoe moet dat dan als er ook nog een bibliotheek en een taaldrukwerkplaats bij komen?

???

Na de lagere school.

Welke school na de lagere school voor onze kinderen? Wordt het H.A.V.O., M.A.V.O. of Huishoudschool, de technische school, L.E.A.O. banketbakkersschool of hoe het dan mag heten? Vorige maand gehoord op de huiswerkklass: 'n jongen heeft een leraar een klap in z'n gezicht gegeven omdat de leraar zei dat de jongen uit een achterbuurt kwam. Die jongen werd van school gestuurd!!!!

Zijn alle scholen voor het voortgezet onderwijs zo beroerd? Wat kunnen we doen om de kansen voor de kinderen te verbeteren?

ouders

Recht van ouders. Wat hebben wij ouderste zeggen over het reilen en zeilen van de school waar onze kinderen op zitten.??...

Onderwijs en bijscholing voor volwassenen, hoe moet dat? Wat is er voor nodig??

antwoorden?

"n Hoop vragen zou ik zo zeggen, Wat doen ze er in de Onderwijswinkel nou aan?

Ongetwijfeld heeft U wel eens gehoord van of gelezen over de cursus "Ouders op herhaling", de huiswerkklass, de cursus voor mensen die niet kunnen lezen en/of schrijven, De internationale jeugdbibliotheek en de tentoonstellingen over opvoedkundige zaken behoren ook tot de activiteiten. Niet te vergeten natuurlijk is de Taaldrukwerkplaats. (elders in deze krant meer daarvan)

activiteiten

Al een jaar of vijf zijn vrijwilligers van de Onderwijswinkel binnen deze werkgroepen bezig. Op deze manier proberen we antwoorden op de gestelde vragen te vinden. Daarnaast is er ook iedere maand een vergadering waar we met z'n allen (vrijwilligers, ouders, onderwijzers, enz.) over een bepaald onderwerp praten. Ook via deze vergaderingen proberen we meer duidelijkheid te krijgen en betere antwoorden te vinden op de gestelde vragen.

tentoonstelling

Dan de nieuwbouw.
De heropening van de Onderwijs-
winkel staat vooral in het teken
van de eerste vraag: de scholen-
bouw.
Dat gebeurt via een tentoonstel-
ling.

Wat is er te zien?

- de plannen voor de nieuwe gebou-
wen op tekeningen.
- de nieuwe gebouwen in het klein.
- de hele wijk in het klein.
- dia's van de oude gebouwen.
- een videoband over het project

"Spelen en Wonen", al een paar
jaar oud, maar toch leuk.

Op de eerste dag van de tentoon-
stelling zijn er al zo'n 150 tot 200
mensen geweest. Over het alge-
meen was iedereen enthousiast
over de plannen. Gezellig was het
ook.

De tentoonstelling blijft er tot en
met 7 maart. Van maandag t/m
vrijdag van half twee tot half vier
zijn we open.

speciale krant

Verder is er over dit onderwerp
een speciale buurtkrant versche-
nen. In kleur en in 6 talen.

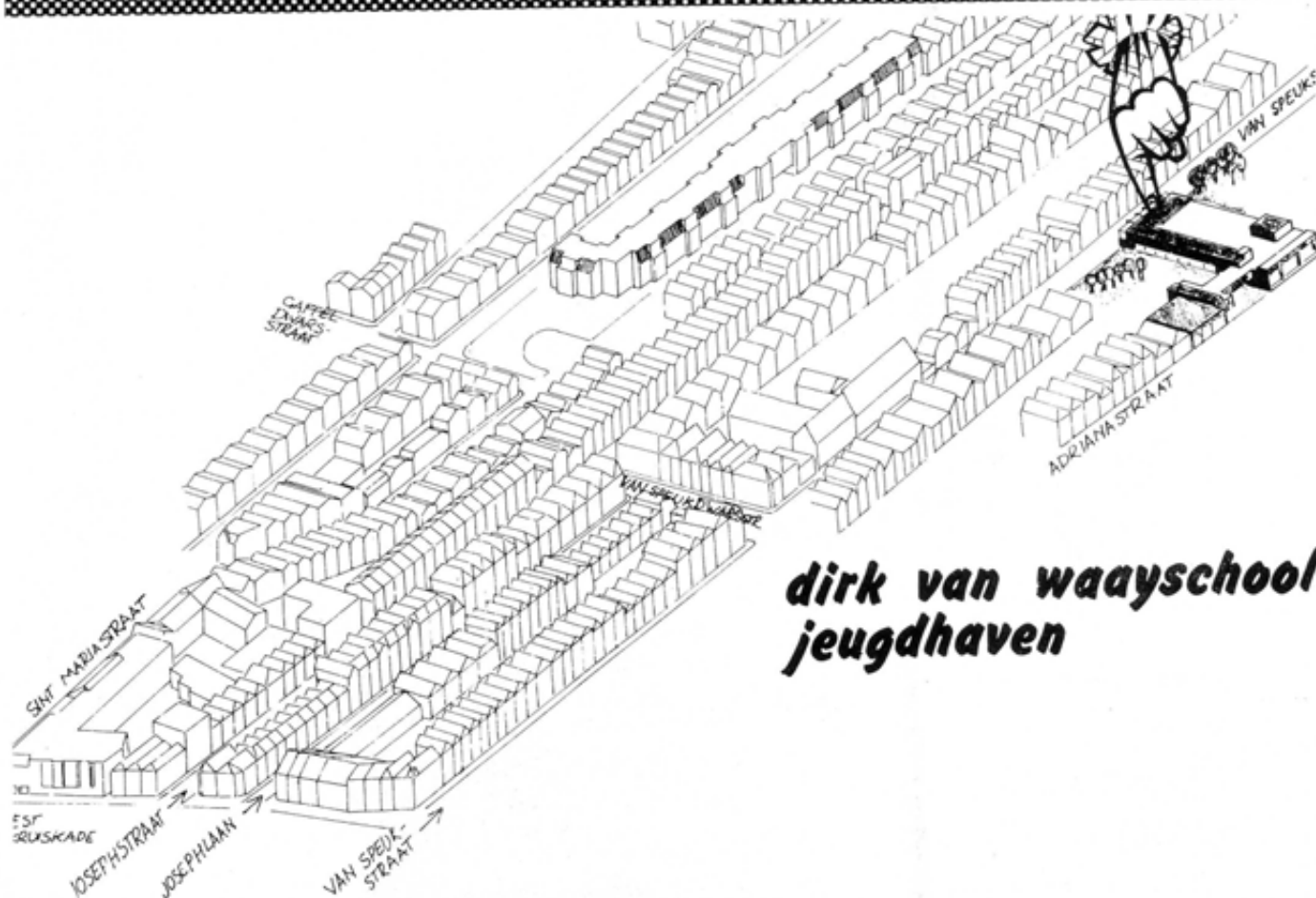
Waarschijnlijk heeft U die al. Zo
niet, op de bekende adressen is
de krant nog af te halen.

Op 11 maart is er een speciale
buurtvergadering over de nieuwe
scholen in de wijk. De plannen
worden dan besproken en als het
goed is vallen er dan besluiten.
Dat is het dan voorlopig voor wat
betreft het nieuws van het onder-
wijsfront.

Eén ding staat voor ons vast:
Goed onderwijs voor iedereen is
nog lang niet bereikt. Met elkaar mo-
eten we daar méér aan werken.
In ieder geval zullen wij proberen
om met wat grotere regelmaat
wat stukjes in de buurtkrant over
deze zaken te schrijven, want:

"naast 'n betere straat en 'n be-
ter huis,
met 't onderwijs is 't nog niet
pluis".

**TOT
DINSDAG
11 MAART
8 UUR
IN
ODEON**

**dirk van waayschool
jeugdhaven**